

4621/7

2.8.53

2

DUC 03224

ירושלים, כ"א באב תשי"ג
2 באבגוסט 1953

682/53

2480/1

אל : השגריר, ושינגטון

מאת: שר החוץ

הנני להעיר על מכתבך אלי מ-22 ביוני ש"ז, שבא בעקבות הפיסקה האחרונה במברקי הצפון 442 מיום 14 בו.

תשובתי נתאחרה, אבל בטוחני כי טעמה לא פג, שכן הנושא הנדון קיים ועומד והוא עחיד ללא ספק להעסיקנו ביתר שאת בימים הבאים.

כוונתי לבעיה הפעלחה של דעת הקהל היהודית בארצות הברית בתקופה חמורה זו של מחיחות כללית והתנגשויות מסויימות ביננו לבין הממשל הרפובליקני. על בעיה זו בכללותה אקוה לכתוב לך בקרוב לחוד וביתר הרחבה וכן להוועץ עמך במפורט בביקורך הקרוב בארץ.

בינתיים הנני להעיר כי בחליפת הדברים שאליה מתייחס מיזכורי זה נפלה כנראה ביננו אי הבנה.

במברק מ-14 ביוני נתכוונתי לפעולה פומבית - בעתונות, בנאומים, בהגשת עצומות - ואילו תשובתך מ-22 בו נערכה מתוך הנחה כי דברי התייחסו לפניות ישירות של אישים ומשלחות אל ראשי השלטון.

כשם שאיני מזלזל בשיטת פעולה ישירה זו כן הנני מסכים כי דוקא למען יעילותה יש לכלכל אותה בחוש נכון של מדה ולשמור עליה לבל תחרוג מגבולות מסויימים.

אולם אני סבור כי אל לנו בשום פנים להסתפק בפעולה הנעשית בחדרי חדרים מתוך מאמץ של השפעה ישירה ואגב תיאום הדוק אחנו. עלינו לדאוג לתהודה צבורית חפשית, שתשמיץ באזני השלטון קטרוג של חוגים רחבים בדעת הקהל, היהודית והכללית, על כיוון מדיניותו של השלטון במזרח התיכון בכלל וכלפי ישראל בפרט.

אני כותב זאת לעת עתה רק כדי להבהיר את כוונתי באותו מברק. על העניין לגופו אשתדל לכתוב, כאמור, בימים הקרובים.

השר החוץ

W

✓ ג'ורג' א. מאנה